GRADSKA KNJIŽNICA
JURAJ GIGORIĆ
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50
OGLASI PO SNIZ. TARIFI. — Priopćeno po retku D. 10

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Telefon br. 147
Redakcija za članke i vijesti zatvara se dan prije izlaska redovitog broja.
Čekovni račun Poštanske Štedionice Zagreb br. 39.114

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
PRETPLATA MJESEČNO: 12 DINARA
NOSTRANSTVO D 20. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA III | ŠIBENIK, 3 SEPTEMBRA 1935 | BROJ 265

Stroga neutralnost Male antante

Beograd 3. Doznaje se da je stalni savjet Male antante zaključio na svom jubilarnom zasjedanju na Bledu da će u slučaju talijansko—etiopskog rata, zadržati strogu neutralnost.

Isto stanovište prema toj eventualnosti zauzele su i države Balkanskog sporazuma.

Novi ministri

Beograd 3. Kao što je poznato sa 1 ovog mjeseca započelo je da radi ministarstvo pošta, koji resor je dobio Dr Branko Kaluđerčić istaknuti pristaša bivše radikalne stranke u Bosni i Hercegovini. Za ministra bez portfelja postavljen je Dr Miho Krek, odvjetnik iz Ljubljane, član upravnog odbora bivše slovenske ljudske stranke.

Manevri njemačke vojske

Berlin 3. — Jučer su započeli između Hamburga i Hannovera veliki vojni manevri trupa VI armade. U službenom se saopćenju ističe da je ovo prva velika vojna vježba njemačke vojske poslije Versailleskog ugovora i da će biti primjenjena u njoj sva sredstva modernog rata.

Manevri će se završiti velikom vojnom paradom.

Put jugoslovensk. premijera u Pariz

Pariz 3. Ovamo je stigao jugoslovenski premijer i ministar inostr. poslova Dr Stojadinović. Na istočnom kolodvoru su ga dočekali članovi franc. vlade, zatim jugoslovenski poslanik u Parizu, vojni izaslanik general Mihajlović i drugi.

Put Dr Stojadinovića u Pariz pretstavlja akt kurtoazije t. j. uzvrat na nekidašnju posjetu Luja Barthoua Beogradu. Pored toga štampa donosi da je Dr Stojadinović bio pozvan u u Pariz očito u namjeri da upozna Lavala sa odlukama Male antante i Balkanskog sporazuma prema aktuelnim problemima.

Dr Stojadinović već danas napušta Pariz i izravno odlazi u Ženevu gdje sutra započinju sjednice Društva Nar.

Prema tome netačne su bile vijesti francuskih listova, koji su očekivali da će se Dr Stojadinović nakon svog povratka iz Pariza sastati s Suvićem ili Mussolinijem.

Ostavka g. Dr. Nedjeljka Divca

Beograd 3. — Pretsjednik glavnog odbora Jugoslovenskog prof sorskog društva univ, prof. Dr. Nedjeljko Divac podnio je ostavku, jer se nije slagao sa radom spomenutog društva.

Imena političkih stranaka

Bilo bi sasvim prirodno, da se ime jedne političke stranke potpuno poklapa s njenim programom, s ideologijom njenih članova i uopće aktivnošću dotično nastojanjima, stremljenjima i odlukama stranačkog vodstva.

Analizirajući tako ime novo osnovane „Jugoslovenske radikalne zajednice", morali bismo doći do jednostavnog zaključka, da je ova zajednica, u jugoslovenskom smislu radikalna, jer zajednica kao takova, dok može da ima sve rekvizite jugoslovenstva, ne može posebno od svog jugoslovenstva da bude i radikalna. Jugoslovenska i radikalna nisu dakle dva posebna pojma, koja karakterišu zajednicu, pa stoga riječ „radikalna" imala bi samo da označi, da je stranka u svojem korjenu i u svojim temeljima radikalno jugoslovenska i da prema tome ona zastupa skrajni liberalizam, koji ide za tim da sruši sve što je apsolutno t. j. staro i neuporabivo prema savremenim prilikama a u ovom slučaju dakle da sruši sve, što štetuje i što nije u prilog jugoslovenskom nacionalizmu.

Sad da vidimo, da li se ime ove političke stranke poklapa potpuno s njenim programom.

U programima naših političkih stranaka, koje su postojale i koje će postojati, nije bilo i neće sigurno biti velikih razlika u pogledu vanjske politike, sudstva, financija, privrede, prosvjete i vjere, socijalne i zdravstvene politike, dok se te razlike ispoljuju samo u onom dijelu njihovih programa, koji ustanovljuje orijentaciju u unutrajoj nacionalnoj politici, pa po tome taj dio daje glavni pečat stranci i taj isključivo odlučuje o opredijeljenju i pristupu državljana dotičnoj stranačkoj grupaciji. Ta točka programa „Jugoslovenske radikalne zajednice glasi:

„Da bi se razvila i snažila svest o državnom i narodnom jedinstvu i što bolje i mudrije izjednačavale i smanjivale razlikosti, koje nam je duga i nejednaka prošlost u nasleđe ostavila, stranka smatra da je zato jedini politički metod, da se na ovom poslu radi postupnoj smisleno, da se ne upotrebljavaju preživeli metodi i da se tim putem ne stvaraju nova osećanja. Poštovanje triju imena našega naroda, Srbin, Hrvat i Slovenac i njihove ravnopravnosti, poštovanje priznatih vera, kao i obeju azbuka, poštovanje tradicija, sve to treba da bude štićeno, jer će se na taj način razvijati međusobno poštovanje, poverenje i uvažavanje u narodu.

Neophodno je potrebno poverenje između Srba, Hrvata i Slovenaca, bez koga poverenja ne može biti harmoničnog razvitka cele nacije. Da bi se u našem javnom i državnom životu takovo poverenje razvilo i očuvalo, stranka će nastojati da se državna aktivnost organizuje i izvodi na način, koji neće davati povoda opravdanim žalbama i privilegisanju jednih na račun drugih."

Kad se dakle kaže: „poštovanje zaštita triju imena našega naroda, Srbin, Hrvat i Slovenac, tim se već nekako osporuje ispravnost i jedinstvenost iskljućivog naziva „jugoslovenski narod" i tim već „radikalna" zajednica ne samo što ne ruši što je staro i neuporabivo, nego ona naprotiv uskrisuje plemenske tradicije, komponentima jugoslovenskog naroda daje, mjesto plemenskog, narodno obilježje i repristinira tako davno brisana slova S.H.S., demantirajući na taj način svoj radikalski atribut, koji bi inače po njenim osnovnim pogledima, trebao da bude izmijenjen u „konzervativnu" mjesto „radikalnu" zajednicu.

Taj konzervativizam pak, kojim se preporučuje također neophodnost i potreba međusobnog povjerenja između Srba, Hrvata i Slovenaca i kojim se otklanjaju „preživjele političke metode" u cilju stvaranja novih spasonosnih jugoslovenskih osjećanja, ta konzervativizam naprotiv nije nikako u skladu s pojmom, po istoj zajednici prihvaćenog narodnog jedinstva kao i obećanoj ravnopravnosti triju plemena, te ne samo što ne može da uspješno razvije i osnaži nego dapače *destruktivno djeluje na narodnu svijest o državnom i narodnom jedinstvu.*

— —

Ni ime Jugoslovenske nacionalne stranke ne odgovara težnjama i ideologiji njenih pristalica i ne karakteriše tačno uvjerenja i nastojanja onih ljudi, koji idu za tim da ovoj stranci, kao pretstavnici jugoslov. misli, dadu

Sutrašnji dan pretstavlja presudan datum za cijelu Evropu

Pariz 3. Sutrašnji se dan očekuje sa velikom zebnjom, jer je opće uvjerenje da ženevski razgovori ne će moći usporiti tok događaja.

Smatra se da će sva pažnja u Ženevi biti koncentrisana na lokaliziranje rata i na sprečavanje eventualnih posljedica toga rata u Evropi.

Pitanje sankcija igra glavnu ulogu. Sve se više dobiva utisak da Francuska nikako ne će da dade svoj pristanak na eventualni predlog o sankcijama, pa makar time postradao autoritet Društva naroda.

U slučaju ako ipak dođje do sankcija, Mussolini će na te sankcije odgovoriti objavom rata Velikoj Britaniji. U tom bi slučaju Francuska morala pristati uz Veliku Britaniju.

Ako pak u Rimu uvide da je neposmiljivi stav Velike Britanije ipak tvrda kost to Italija može u posljednjem času popustiti i odreći se abesinske pustolovine. U tom bi slučaju Italija ogorčena zbog toga neuspjeha, za koji bi okrivila Englesku i Francusku ponovno zatražila vezu sa Njemačkom, a možda i s nekim drugim državama.

Tada bi dabome nastao sveopći preokret u sadašnjoj političkoj konsteiaciji Evrope i svakako bi došlo ranije ili kasnije do rata.

MRTVA KRALJICA U DOMOVINI

Belgijsku Kraljicu Astrid žrtva automobilske nesreće

Brzojavna slika. — *Donošenje kovčega sa mrtvim ostacima Kraljice Astrid u Bruxelles*

zamaha, snage i života.

Sve naše stranke, i ako idu raznim pravcima narodnoga života, i ako se u nečemu razmimoilaze njihovi interesi, želje i mišljenja u pitanjima državnih i javnih potreba, one ipak nisu anacionalne ili nenarodne stranke i ne može im se dakle oduzeti biljeg nacionalnosti ili narodnosti i prema tome one su sve nacionalne stranke.

Stranka oko koje se okuplja ju jugoslovenski nacionalisti i koja hoće da se bori za integralni jugoslovenski nacionalizam, treba da se prozove — **JUGOSLOVENSKOM NACIONALISTIČKOM STRANKOM.**

J. K.

† Đuro Paskijević-Čikara

Već ranim jutrom 31 augusta iznenadi nas tužna vijest da je naš drug i prijatelj ispustio svoju plemenitu dušu, odletio na vječno lovište da se više nikada ne povrati.

Odličan lovac i vjeran drug, vrstan pomorac i pravi rodoljub. Poznat i cijenjen u lovačkim krugovima i preko granica naše Primorske banovine.

Čovjek od glave do pete; takov je bio naš pokojni Đuro.

Među lovcima se je isticao svojim lovačkim shvaćanjem, vještim gađanjem, a osobitim marom i ljubavlju odgajao je svoje prvorazredne lovačke pse radi česa je kod lovaca uživao osobiti ugled i poštovanje.

Bavio se i lovačkom literaturom pa je sarađivao ne samo u Primorskom Lovcu, već i u drugim lovačkim revijama. Premda zaposlen svojim privatnim teškim zvanjem ipak je kao pretsjednik lovačkog udruženja u Š. beniku znao podignuti društvo i njegov ugled do zamjerne visine.

Pun lovačkog humora i zdrave šale pa kad bi stao da prevrće i istresa lovačku torbu, znao bi da zabavi svoje društvo ugodnim pričanjem čitave duge zimske večeri.

U nedjelju dne 1 septembra u 10 sati bio je lijepi sprovod te je na vječno počivanje otpraćen dugom povorkom štovatelja i prijatelja.

Đuro, bila ti laka rođena gruda, a među nama vječna uspomena!

Lovci

Radi premještaja

prodaje se dobro sačuvan namještaj za jedaću sobu (tinel) crni iz hrastovine uz povoljnu cijenu. — Također se prodaje jedna Zifr peć.

Informacije zatražiti u Upravi lista.

Problem nove podjele kolonijalnog posjeda

KOLONIJALNE PRETENZIJE i GARANCIJA EVROPSKOM MIRU

Zagreb, 1. IX. Organizacija mira u Evropi putem raznih paktova i saveza može da vrijedi sve dotle, dok ne nadođe momenat, u koji se dinamika izvjesnih teritorijalnih ekspanzija ne može više da zadrži iii zauzda nego jedino akcijom svih sila, koje hoće da mir uzdrže: Ali ta reakcija mora onda značiti upotrebu svih materijalnih i fizičkih sredstava, kojima te sile raspolažu, što u biti nije više mir ni normalno stanje, nego opasna napetost, koja se svaki čas može da prometne u formalan sukob.

Do sad je notornim ekspanzionističkim tendencijama u Evropi suprotstavljen jak otpor, ali s time nije rečeno, da su te tendencije suzbijene i onesposobljene za daljnu aktivnost. U vezi s time vidimo kako se grči i cio ekonomski život Evrope, kako trgovina ne može da uđe u stadij zamaha, koji bi bio predznak novog prosperiteta; vidimo kako se ne može da uspostavi povjerenje među narodima i kako kapitali, ti neophodni motori za oživljenje ekonomskog i poslovnog života, stoje nepomični ili reservirani na veliku štetu privrednog općeg razvoja.

Može u Evropi doći do cijelog niza novih regionalnih ugovora s ciljem, da se mir zagarantuje, ali će sve to biti u prvom kritičnom momentu klimav nasip u odbranu mira, ako se unaprijed ne stvore i jaki, pozitivni uslovi za sprječavanje svih mogućih poremećaja, koji mogu da nastanu u eventualnoj erupciji i jednog od do sad prigušenih ekspanzionističkih lagguma.

Daleki Japan učinio je svoje u tom pravcu gotovo bez osvrta na evropske međunarodne paktove i obaveze. Istupio je iz Društva Naroda, da stječe potpunu slobodu akcije, koju je odluku potencirala velikim gestom i djelom svog Führera od 16 marta o. g. Sve što ju do sad u Njemačkoj izvršeno dokazuje, da se je njemački narod oslonio samo na svoju snagu i na svoju suverenost, pa ako nije još preduzeo i ono skrajnje, što je u programu njegovog vođe, to ne znači, da se je toga odrekao, već da čeka samo zgodan čas, kad će i to da pretvori u stvarnost.

Italija je izabrala zgodni čas međunarodne zategnutosti i zbrinutosti, da krene na dalje proširenje svojih istočno-afričkih kolonija i ona će tai svoj presudni pothvat da provede do kraja uprkos svim poteškoćama, jer je momenat takav, da mora uložiti sve svoje snage u osvojenje onog, što joj je prijeko nužno.

Evropa mora sve to da gleda prijaznim okom u interesu svog vlastitog mira, jer ekspanzija Njemačke i Italije mogu da se utaže ili tako ili zadiranjem u teritorije označene u njoj mirovnim ugovorima.

Italija treba kolonije i to daleko prostranije i bogatije od onih, koje posjeduje. Ona se je zato i odlučila na vojnu protiv Abesinije, čime ujedno hoće da sama izravna nepravdu, koja joj je svojevremeno učinjena pri raspodjeli kolonija i kolonijalnih mandata nakon velikog rata. Evropski mir ne bi morao biti ugrožen tom njenom vojnom, jer — treba priznati — Italija ju vodi samo zato, što bi i najmanja njena ekspanzija u Evropi značila zapravo izazivanje opće katastrofe.

Al se uz nju javlja eto i Njemačka. Nekidan je „Deutsche Allgemeine Zeitung“ istupila oštro u pogledu kolonijalnog pitanja i dala razumjeti svoj Evropi, da Njemačka povezuje rješenje abesinskog problema s ponovnim posjedovanjem svojih ranijih afričkih kolonija. Dobro je došla njemačkoj javnosti ona nedavna izjava „Timesa“ da je revizija i nova podjela kolonija prije ili docnije neizbježiva. Pomenuti njemački list veli:

„Ako se danas ispoljuje pitanje nove podjele afričkog kolonijalnog posjeda, onda i Njemačka ima pravo i zahtjev, da ju se pri tome ne mimoiđe. Povredom ugovora o primirju i iznašanjem davno opovrgnute laži o kolonijalnoj krivdi pod krinkom pojma o kolonijalnim mandatima, njemački su pr komorski posjedi podijeljeni među već saturirane kolonijalne sile. Kao Japan i Italija treba i Njemačka sužena Versailleskim ugovorom na manji srednjoevropski prostor, proširenje svoje baze koliko za migraciju toliko i za opskrbu sirovinama. Kad se već nabacuje pitanje revizije kolonijalnih posjednih odnosa u Africi, onda njemački narod ne može trpjeti, da se preko njegovih životnih potreba pređe na dnevni red. Njemačko pravo na kolonijalnu ravnopravnost jednako je osnovano, kao i njemački zahtjev na vojnu ravnopravnost.“

Kad se sve to uvaži, onda dolazimo do zaključka, da se najveća garancija evropskom miru može naći jedino u zadovoljenju kolonijalnih pretenzija onih država, kojima bez takove teritorijalne ekspanzije ne može biti obezbijeđen dalji normalni razvoj i napredak.

Danas je dakle kolonijalno pitanje vrlo aktuelno i to moraju da shvate i uvide zemlje, koje u tom pogledu nemaju šta da traže i koje samo solidnim rješenjem tog pitanja mogu daleko bolje da sačuvaju mir Evrope, nego li najgušće protkanom mrežom paktova i ugovora.

Dinko Sirovica.

Posmrtna svečanost radnika podzemne željeznice u Berlinu

U Berlinskom Lustgartenu postavljeno je u red 17 mrtvačkih sanduka sa ostatcima unesrećenih radnika gdje su se održale zadnje oprosne ceremonije

MAGAZIN SJEV. DALMACIJE

Zanimiva historijska gradja iz prošlosti Šibenika i sjeverne Dalmacije sa aktuelnim književnim prilozima, u redakciji Vladana Desnice

(nastavak — svršetak)

Vladan Desnica je do u srž proz reo i proučio Korolija i zato je u ovoj svojoj monografiji dao do sada najbolji prikaz Korolijina literalnog stvaranja. Sa skicom za roman: „Zivotna staza Jandrije Kutljače“ pretstavlja nam se Vladan Desnica kao talentovan pripovjedač. Iz ove skice dade se razabrati da Vladan Desnica raspolaže bogatim jezikom, lijepim laganim stilom i da sa lakoćom vlada potrebnom tehnikom. Sire romana je prilično poznat i u raznim varijantama, već obradjivan u dalmatinskoj književnosti, ali je svakako osebujno razradjen i krozanj zanimljivo povučena narativna linija. Što se koncepcije tiče, dobro je zamišljena i postavljena, samo držimo, da ne odgovara savremenim pogledima i potrebama socijeloški isticati neku superiornost i jaču ekspanzivnu sposobnost jednog vjerskog elementa nad drugim, kada u temeljnoj biološkoj i duševnoj konstituciji naš dalmatinski čovjek pretstavlja jedinstveni rasni tip sa istovjetnim dobrim i lošim svojstvima. Na kraju, tako postavljena teza nije ni tačna, te izazivlje polemiku, uslijed čega ova radnja gubi u umjetničkom pogledu.

Lucijan Marčić sa svoja dva prilo ga: „Uzroci slabog ekonomsko kulturnog razvoja zadarskog zaljeđa“ i „Onesnji na zadarskim i šibenskim ostrvima“ snažnom argumentacijom tretira problem ekonomsko-kulturne zaostalosti ovog našeg kraja uslijed nepogodnosti tla, čestih političko državnopravnih promjena, naročite politike zavojevača na štetu našeg elementa i periodičnog stradanja stanovništva u suprotnim smjerovima pred invazijama neprijatelja i gladi, koja je paralelno pratila naš narod sa svim historijskim nedaćama, — te nas upoznava sa svim peripetijama i promjenama kroz koje je prošla naša narodna nošnja, čak tamo od vremena kada se naš narod isključivo bavio stočarstvom, pa kroz faze poljoprivredne prirode i nasljavanja otoka do današnjih vremena, kada u našem narodu nestaje narodne nošnje ili je kvare elementi fabričke produkcije.

Dr. Dragan Plamenac u članku: „Šibenčanin Ivan Lukačić (1574 1648) i njegovi moteti“ prikazuje muzičku ličnost ovog kompozitora Šibenčanina, koji je djelovao kao kapelnik splitske tolne crkve u prvoj polovini XVII vijeka i čija je zbirka moteta objavljena 1620 g. u Veneciji od glasovite kuće Garadina. Dr. Plamenac u vanredno stručnoj analizi rada i djela Lukačićevih prikazuje pojavu ovog snažnog našeg muzičara vrlo značajnom za našu lokalnu i opću kulturnu povjest, jer u to vrijeme, a ni mnogo kasnije, nije zabilježeno ni jedno ime od znatnije vrijednosti za našu muzičku produkciju. Moteti Lukačićevi su tim značajniji muzičko-kulturni dokumenat, jer se Dalmacija u svojoj prošlosti nije ni izdaleka afirmirala u toj umjetničkoj oblasti, kao n. pr. u literaturi.

Dr. Grga Novak u članku: „Poziv Obrotca za slavenstvo Dalmacije“ objavljuje „notu“ obrovačk općine od 7 4 1848, koju je razaslala svim općinama u Dalmaciji i kojom ih poziv lje na zajedničku akciju za izvojevanje nacionalnih i političkih prava slovenskog ž vlja u Dalmaciji. U ovoj se noti pledira za sjedinjenje Dalmacije sa Hrvatskom. Iz odgovora skoro svih općina razabire se, da poziv Obrovca nije naišao na srdačan prijem i razumjevanje. Naročito se je sjedinjenju sa Hrvatskom u svom odgovoru oprla splitska općina, koja se tada zvala „Congregazione municipale di Spalato“. Pred samih nekoliko decenija vidimo da su dalmatinske općine bile zadojene ekskluzivnim autonamaško—talijanaškim duhom i da su odlično bile protiv sjedinjenja sa Hrvatskom. Ovaj je prikaz svakako vrlo instruktivan i za današnje naše prilike.

U svom odličnom prilogu: „Zadranin Šimun Kožičić i njegova stamparija na Rijeci“ poznati nas učenjak dr Petar Kolendić opisuje pionirski rad biskupa Šimuna Kožičića, koji je u prvoj polovini XVI. vijeka osnovao stamparlju na Rijeci, u kojoj je štampao glagolske misale, rituale i druge crkvene knjige sa portretima svetaca ili nekih redovnika u drvorezu. Slavista M. van Wijk sa univerziteta u Leidenu u svom kratkom referatu

GRADSKE VIJESTI

Odluka Ministra prosvjete u pogledu primanja u I razred Učiteljske škole

Ministar prosvjete je po saslušanju glavnog prosvjetnog savjetu donio odluku prema kojoj je ograničen broj primanja đaka u I razred učiteljske škole u cijeloj državi. Ovo ograničenje došlo je zato, kako bi se docnije izbjeglo da svršeni djaci ne dobiju namještenje. Prema toj odluci, broj djaka za cijelu državu maksimiran je na 610 učenika i 365 učenica. Od toga broja na učiteljsku školu u Sibeniku otpada 25 učenika i 10 učenica, preko kojega se broja ne može primati.

Prema istoj odluci pravo prijema u I razred učiteljske škole imaju samo oni, koji su svršili najmanje IV razred realne gimnazije i to prvenstveno odlični i vrlo dobri đaci a u nedostatku ovih i dobri. Prema tome djaci iz drugih škola ne mogu biti primljeni.

U vezi sa ovom odlukom skinuto je ograničenje za upis u pojedine škole, te će od sada đaci imati prava da se upisuju i izvan teritorija svoje škole u koliko je ona već popunjena.

Ustoličenje vlađe. Don I. Berakа

U nedjelju je u Docu ustoličen za nadžupnika dolačke crkve Don I. Berav, dugogodišnji župnik u Murteru. Čin ustoličenja izvršio je lično biskup g. Dr J. Mileta uz asistenciju brojnog sveštenstva. Cijeli Dolac za ovu prigodu bio je iskićen sagovima, dok je brojni narod koji je prisustvovao ovom ustoličenju bacao na povorku cvijeće. Na crkvenim vratima povorku je dočekala djevojčica Mladenka Nekolić, obučena sva u bijelo. Poslije izvršenog ustoličenja i odslužene Mise održao je lijepi govor biskup g. Dr J. Mileta a poslije njega Don I. Berak.

Nakon toga u župskoj kući održan je ručak kome je prisustvovalo dosta svećenika na čelu sa prevzv. biskupom. Na ručku je palo dosta prigodnih zdravca, a osim toga pročitani su brojni pozdravni telegrami koje je slavljenik primio. Između ostalog bilo je i 26 telegrama iz Murtera i to od Sokolskog društva, Jugoslovenske čitaonice, svih vjerskih udruženja i t.d. Don I. Berak proveo je 22 godine kao župnik u Murteru i tu je stekao mnogo prijatelja i poštovalaca o čemu najbolje svjedoče ovi telegrami.

Slavljeniku čestitamo želeći mu da i u Šibeniku kao i u Murteru postigne najbolje uspjehe.

SPORT

Izmakla pobjeda

»OSVIT« — »VUK« (Split) 3:3 (2:1)

Za nedjeljnu utakmicu interesiranje je bilo ogromno. Preko cijele sedmice na svakom koraku bilo je govora o predstojećoj borbi žilavih protivnika. „Vuk“ je zasluženo isprašio svoje splitske rivale i tim se pretstavio kao drugi nogometni pretstavnik Splita.

„Osvit“ je isto tako „otpremio“ određene protivnike i s punim pravom zauzeo vodeće mjesto provincije. Nedjeljnom utakmicom ušlo se u posljednju fazu borbi za ulazak u ligu državnog prvenstva. Zato se ne čudimo velikoj posjeti publike koje je bilo cca 1000.

Splićani su se pobrinuli i za svoje navijače. Izletničkim parobrodom došao ih je oveći broj da navija za plavu „vučju boju“. Domaća je publika bila brojno premoćnija i, uz burno aklamiranje „bijeloj momčadi“, žestoko ih nadjačala.

Kratak tok igre

S nevjerovatnim poletom, na znak sudije, „Osvit“ počinje igru. Lopta sa dva poteza prelazi na desno krilo, odakle je dobiva Bego i razantnim šutom u prvim sekundama daje vodstvo „Osvitu“ 1:0. Urnebes u publici. Domaći su dsponirani. Lopta ide s noge na nogu. Gosti se brane i po malo srđnju igru. Jedan lijep prodor s desne strane donosi im izjednačenje u 15 m. Nepotrebnu „ruku“ Rorčevića pretvara u signaran gol sa jedanaesterca. Tok igre je prvenstven, nešto i oštar, ali grubosti nema. „Osvit“ često navaljuje preko desnog krila koje se ističe dobrom igrom, dok njegov kolega s lijeva ramlje.

Sredinom poluvremena „Osvit“ se probija kroz sredinu. Bego je tu da opet preda vodstvo domaćima. 2:1 za „Osvit“. Šeširi će da lete od veselja. „Vučjaci“ su tehnički dobri, odbrana je nešto nesigurna. Bego opet nešto sprema, ali samo češe stativu. Vuk se probija, gol je u zraku, ali ga Fančević padom u noge sprječava. Domaći uzvraćaju. Dvije situacije za gol su promašene. Neizmjenično se navaljuje do početka odmora. Prognoza. Vjeruje se u konačnu pobjedu „Osvita“.

Počinje drugo poluvreme. Momčadi su ravnopravne. Igra se 15 m. Tempo je popustio. Odlučna navala domaćih stvara gužvu. Igrači su zbijeni u vratarevom prostoru. Jedan „buket“ skače u vis. Lopta ulazi u gol, ali je jedna ruka iz „plavog“ dresa izvlači iz gola. Sudija pravilno priznaje domaćima treći zgoditak. 3:1.

Vjerujemo u sigurnu pobjedu. Ali vrag ne spava. Bolesni Kacijan pokazuje znakove umora. Bizjak je blesiran. Gosti su se trgli. Njihova igra lijepo je povezana i tehnički izrađena. Pada u oči kroz cijelo vrijeme „sprinter“ Simoneli. Evo petog gola dane! Desna polutka sigurno gađa i smanjuje na 3:2. „Vuk“ igra sve bolje „Osvit“ je popustio. Nenadani šut Poljaka pogađa ugao Fančevićevog gola. Izjednačenje! U publici tuš. Grla spličana su na djelu. Sigurna pobjeda „Osvita“ odnesena je u drugom dijelu drugog poluvremena. Nema više nade. Sudija ćućka kraj.

Realan rezultat

Izvrstan početak „Osvita“ prevario nas je u pogađanju konačnog rezultata. Sigurna pobjeda domaćih, iz nekoliko uzroka, pretvorena je u neodlučan rezultat. Kod stanja 3:1 za „bijele“ Kacijan je, radi faula sa strane gosta, udarac sa 18 m. pretvorio u četvrti gol. Sudac ga je nažalost morao poništiti radi nepotrebnog ofsajda Bege. To je bio odlučan moment za siguran uspjeh. Zatim se polako ispoljila b lest Kacijana i blesura Bizjaka s kojima je uslijedilo popuštanje. Treća stvar, koja je donjela egaliziranje, nalazi se u taktičkoj grešci cijelog tima. Povlačenje u odbranu bilo je nepotrebno. Trebalo je iskoristiti slabu odbranu gosta, dalje navaljivati i pokušati povećati rezultat. Gosti bi ga možda smanjili, ali bi diferencija od dva gola sigurno bila tu. Ako se htjelo zatvoriti igru, trebalo je povući tri igrača iz navale i pokrivati svakog pojedinog protivnika, a svoju polovinu što brže oslobađati lopte.

Tako je pobjeda izmakla iz ruke. Rezultat je inače potpuno realan Gosti su odlično iskoristili grješke domaćih i regularno izjednačili.

Teamovi i pojedinci

„Vuk“ nam se pretstavio kao najbolja momčad koja je u posljednje vrijeme gostovala u Šibeniku. Momčad je tehnički izbalansiran i borbena do krajnosti. Najslabiji im je dio uža odbrana. Ona ne odgovara vrijednosti ostalih. Halflinija je najviše odskakala, naročito mršavi Jeličić i oštri Reić. Izvrsno su pomagali svoj napad i nose najveće zasluge za rezultat. Farward je izvodio svoje napade najviše preko odličnog Simonela. Za njega nisu postajale nikakve zapreke. Odlično je pronosio i centrirao. Trio je dobro ugran i prodoran. Tu se svidio Poljak koji je izveo treći gol.

„Osvit“ je razočarao. U odlučnim momentima poslije stanja 3:1, kad se rezultat mogao povećati, dao je dosta šansa protivniku da se nađa ulasku u ligu. Ponajprije spomenuti Begov ofsajd, zatim povlačenje u defanzim, oduzimaju mu dosta mogućnosti da se stavi ispred „Vuka“. To je više nego razočaranje. Sigurnu i eklatantnu pobjedu od dva tri golâ razlike izgubiti tako olako.

Uža odbrana radila je odlično. Krivnju nosi samo za drugi gol. Halflinija solidna. U prvom poluvremenu mnogo je odskakala. Slab je bio jedini Butorac, koji se poslije nešto popravio. Navala je imala dva odlična igrača Begu i Perićića. Bego je opet bio golgeter i najaktivniji pucač „Osvita“. Odličan u svakom pogledu. Rončević III u poslijednje vrijeme daje vrlo dobre partije. Pomalo ulazi u red najboljih igrača „Osvita“. Rošćić je počeo vrlo slabo, da se u drugom poluvremenu popravi.

Sudija

G. Ecio Damiani sudio je objektivno. Potkralo mu se nekoliko grješaka bez uticaja na rezultat.

P. ZLATAPER.

Drugarsko veče u Oficirskom domu

6 ovog mjeseca na Rođendan Nj. Vel. Kralja priređuje se obavezno drugarsko veče u Oficirskom Domu u Šibeniku. Pristup imaju članovi Doma i ostala lica sa stalnim ulaznicama.

Početak u 21 čas.

Stalne ulaznice izdaje uprava Oficirskog Doma po usmenoj ili pismenoj molbi.

Uspjela noć na Jadriji

Prošle subote priredio je jahting-klub „Val“ noć na Jadriji koja je u svakom pogledu veoma uspjela. Odaziv publike bio je odličan i preko svakog očekivanja, tako da je kupalište bilo prepuno. Za vrijeme cijele večeri svirao je orhestar Kr. mornarice a osim toga bilo je i raznih drugih atrakcija kao biranje „Mis Val“ it.d.

Sva publika otišla je vrlo zadovoljna sa ove priredbe. Bufet na Jadriji bio je odlično snabdjeven jelom i pićem kao i raznim drugim specijalitetima i to se sve dobijalo po jako umjerenoj cijeni. Posluga dobra, tako da se i sa te strane publika zadovoljila.

---

bavi se rukopisom paterika iz 1345 6 g. sačuvanom u manastiru Krci. Oba priloga su napisana sa stručnom spremom poznatih erudita.

U ovoj svesci magazina za nas su naročito značajna dva veljanp napisa iz opće i kulturne prošlosti Šibenika. To su od dr Jelke Perić: „Šibenik u miletačko — turskim ratovima“ i od blagopoč. direktora Marka Ježine „Šibenik u kulturi XV. vijeka“.

U svojem napisu, dr Jelka Perić opisuje događaje i prilike u Šibeniku od 1412 g., kada je grad došao pod vlast Miletačke republike, pa do razgraničenja 30 oktobra 1671 g. po ugovoru sklopljenom između Turaka i Miečića nakon pada Kandije. Dr Jelka Perić na interesantan i dokumentovan način prikazuje razvitak i porast Šibenika u vojničkom, trgovačkom i kulturnom pogledu od 1412, pa do opsade Šibenika od strane Turaka pod zapovjedništvom silnog Tekeli Huzein paše g. 1647. Naročito su hi storijski vjerno prikazane borbe između Šibenčana i Turaka u međuvremenu od 17 avgusta do 9 septembra te godine, kada su Turci poraženi digli svoju vojsku ispod zidina grada i definitivno napustili opsadu 11 septembra. U ovim borbama protiv Turaka, kojih je bilo toliko mnoštvo da su njihovi bijeli fesovi prekrili šibenško polje, istakli su se u junačkim podvizima i „murlaki“ iz okolnih zagorskih sela, koji su se pred invazijom Turaka zaklanjali u Šibenik i po njegovim primorskim krajevima. Tako se je u odbrani Šibenika prigodom ove opsade zajednički rame uz rame borilo autohtono, gradjanstvo slovenskog porijekla sa svojom seljačkom braćom iz bližih sela, koja su tada stenjala pod igom turske soldateske.

Nakon što su Turci napustili Šibenik, šibenske čete pod vodstvom domaćeg plemića Danijela Difnika povratile su Šibeniku mnoga njegova sela i tako je grad rastao i jačao u svakom pogledu, premda mu je Miletačka vlada u ime „odšteta“ dala bi jednu naknadu u pravu da može kroz 15 godina pobirati državne godišnje prihode od soli i nekih državnih dobara. To su bile samo mrvice prema ogromnim štetama, koje je grad pretrpio opsadom.

Međutim, g. 1649 Šibenik zadesi katastrofa, koja je do tada najbrojniji i najnapučeniji grad u Dalmaciji pretvorila u pustoš. Šibenski vojnici na jednom svom pohodu u susjedne turske zemlje, prenijeli su iz Glamoča u grad tešku epidemiju kugu. Za samih 7 mjeseci koliko je zaraza harala, grad je spao na samih 1500 stanovnika. Šibenčani nisu klonuli, nego su iz svih sila prionuli da grad obnove i podignu. Da nadomjeste kugom iz decimirano stanovništvo, Šibenčani su došli na sretnu pomisao, što su naselili grad „morlacima“ — urodjenim seljačkim elementom — iz obližnjih sela, koja su ostala pošteđena od kuge. Misiju da nagovori „morlake“ da se nasele u gradu, povjerili su Šibenčani ocu tra Ružiću, koji ju je na zadovoljstvo izvršio.

Od tada dešavà se preobražaj u nacionalno-socio loškoj fizionomiji Šibenika, jer je grad time dobio pretežno seljačko-rasni karakter, koji ga je osposobio da kroz vjekove uspješno vodi borbu za slovensku afirmaciju ovih naših obala, a kojega je sačuvao i do danas. Osvježen i obnovljen na izvoru novih nacionalnih sokova, Šibenik se je brzo oporavio i uznapredovao, tako da je prigodom razgraničenja njegov kotar bio vraćen u granice, koje je imao početkom XVI stoljeća, dakle u vrijeme svoga punog cvata.

Pok. direktor Ježina svojim člankom pregnantno, jasno i iscrpno prikazuje kulturnu i umjetničku djelatnost u Šibeniku kroz XV vjek. Navodi da snažno kulturno pulsiranje Šibenika počinje odprilike sa 1428. godinom, kada su u Šibenik počeli stizavati prvi propovjednici humanizma i renesanse.

Mecju velikim zastupnicima tih kulturnih pokreta sred jeg vijeka, ističu se uz strance i domaći ljudi, od kojih su nekoji postigli svjetsku slavu. Od glasovitih humanista spominje Šibenčane, pored ostalih, kanonika Jurja Sižgorića, sinovca velikog biskupa Jurja Sižgorića, koji je nakon smrti biskupa Bogdana Pulišića, inicijatora gradnje monumentalne katedrale, 1437. godine nastavio sa radovima na dovršenju iste. Dalje, velikana Antuna Vrančića, nadbiskupa ostrogonskog, primasa Ugarske, diplomatu, povjesničara, arheologa i pjesnika. Daje njegovu kratku biografiju iz koje s razabire briljantna karijera ovog rijetkog čovjeka, koji se rodio u Šibeniku 1504, a umro 1573 godine u Trnavi. Dvanaest njegovih velikih latinskih djela bila su dugo čuvana u

G. Dr. JERKO MACHIEDO, primarius bolnice u Kninu i bivši upravnik šibenske bolnice, inače poznati nacionalni radenik, ponovo je premješten za upravnika Banovinske bolnice u Šibeniku. Ova vijest primljena je u našem gradu sa velikim veseljem, jer je g. Dr. Machiedo svojim primjernim radom i dobrotom stekao dosta prijatelja i poznanika.

SCHILLER-AKADEMIJE iz Münchena, najavila je za septembar mjesec oko 100 putnika koji će posjetit naš grad. Ovi turisti doći će u tri grupe i to 9, 10, i 24 septembra.

† DAVOR KUČERA, učenik osnovne škole, preminuo je u nedjelju prije podne, a sahranjen je juče po podne. Laka mu zemlja a porodici naše saučešće.

NAREDNI BROJ „TRIBUNE" u dvostrukom izdanju izaći će u petak zbog državnog praznika.

Načelnik Vodica povukao ostavku

Načelnik Vodica g. Krsto Skočić, koji je u subotu bio podnio ostavku na načelnički položaj, juče je na opći zahtjev mještana povukao ostavku. Ovu njegovu odluku svi mještani pozdravili su sa velikim veseljem pošto je njegov rad bio uvijek besprikoran i savjestan.

PRIJAVE za upisivanje u GIMNAZIJU I GRAĐANSKU ŠKOLU kao i **ĐAČKE KNJIŽICE** za iste závode, te sav materijal Državnog Monopola dobiva se kod: Kr. Povlašćene knjižare Tiskare E. Vitaliani i Sin Šibenik.

Tijesno je divno mjesto

U prošlom broju Tribune na trećoj strani, u članku pod gornjim naslovom, nepažnjom slagara, potkrale su se slijedeće grješke: u prvom stupcu, u 20 retku, treba da stoji „iz bratskog zagrljaja" umjesto „iz hrvatskog zagrljaja"; u drugom stupcu u posljednjem retku treba da stoji „u sokolskom bratskom ophođenju" umjesto „u Sokolskom hrvatskom ophođenju". Molimo da se ispravi.

Upisivanje Ženske Zanatske škole — ulica sv. Luce — za djevojčice za novu šk. god. 1935 36 i to 1, 2 i 3 septembra od 9-11 pr. p. i od 4-6 p. p. Informacije kod upisa.

Pitanje škole u Tijesnome

Tijesno 30 VIII. — U „Tribuni" od 24 VIII broj 261, objelodanjen je članak pod naslovom „Tij sno pred jednim pitanjem" u kome pisac baveći se pitanjem zatvora škole u Tijesnu, konstatuje, da je ovo teško pitanje nastalo s nemara u glavnom općine i mještana.

Pretpostavljajući, da pisac članka nije d voljno upućen u ovo pitanje, smatram, da na istog samo sa par redaka odgovorim i ilustriram današnje stanje tog pitanja.

Pitanje škole u Tijesnu, a i cijeloj općini, bilo je od vajkada jedno od najtežih pitanja, koli za općinu, toli i za same mještane, jer su sve zgrade privatna vlasnost za koje treba plaćati dosta visoke najmove.

Što su sa privatne inicijative učinila druga sela, nije poznato, ali nepobitna je istina, da je Tijesno kao selo sa privatne inicijative učinilo u ovom slučaju svoju dužnost i ne smatra se ni najmanje odgovornim za sadašnje stanje škole ni za buduće stanje, koje bi nastalo.

Osim bezbroj molba i intervencija kod nadležnih, da se koli u Tijesnu, toli i ostalim mjestima općine, riješi pitanje školstva, Tijesno je posebno nakon svih neuspjeha g. 1933 na inicijativu nekolicine mještana poduzelo akciju za izgradnju škole u Tijesnu, odnosno za otkup postojeće zgrade privatnog vlasnika.

Već su u tu svrhu pojedinim obiteljima bili odrađeni doprinosi, tako da bi uz jednu još vrlo malu pomoć Države ili Banovine, pitanje škole, barem u Tijesnu, bilo jednom za uvjek riješeno.

Stvar se je, kako je poznato nalazila u toku, te je zgledalo, da će od toga ipak nešto biti. Medjutim ne znam do koga, stvar je odjednom zaspala.

Sama ova akcija mještana, koja je bila skopčana sa osjetljivim materijalnim žrtvama, dovoljna je za oceniti kolika je bila ljubav i shvaćanje za ovo pitanje. Što nije uspjela, ne znači ništa, svakako napominjem još jednom, da je dobra volja i požrtvovnost tješnjana za svoja vlastita pitanja, dovoljno dokazana za vidljivim primjerima.

Baš sada doznaje se, da je zahvaljujući privatnoj inicijativi dobronamjernih ljudi učinjeno sve, da se škola u Tijesnu otvori, što izgleda da će i uspjeti. —g—

Ovo je gospodja Veselić, koja kuha izvrsnu kavu

»Kršna je naša Veseličkal vele prijateljice gospodje Veselić. Doživjeće sto godina!«

A ona im kaže: »E, e, kad dočekam stoti rodjendan, spremaću se za sto i prvi! Nisam Vam ja za kratak život. Ja sam za to, da ljudi dugo i dobro žive.«

»Kažite nam pravo po duši, što Vam daje taku snagu?« pitaju je prijateljice.

»Pijem mnogo bijele kave, volim dobru bijelu kavu, s Pravim Franckom. Gospodje moje, cikorija je plemenita bilina, velim Vam.«

U prošlom broju priložili smo uplatnice poštanskog čekovnog zavoda broj 38.114 te molimo cijenjene čitaoce da izvole odmah dostaviti dužnu pretplatu od Din. 12 mjesečno unapred, te podmiriti stari dug u koliko još nije podmiren kako nebi bili prisiljeni da Vam obustavimo daljnje šiljanje lista.

Administracija „Tribune".

Župsko natjecanje u odbojci u Kninu

Na 1 IX održavalo se u Kninu natjecanje za prvenstvo u odbojci Skolske Župe Šibenik—Zadar. Dobitnici će nastupiti u ime župe na Saveznim natjecanjima u odbojci u Ljubljani. U Kninu su sudjelovala 4 Sokolska društva: Knin, Mandalina, Novigrad i Šibenik. Igrálo se na tennis placu. Igranju je prisustvovala brojna publika. Igra je tekla ovako:

Šibenik—Knin 15:7 i 15:8. Mandalina—Novigrad 15:2 i 15:13. Mandalina—Knin 15:5 i 15:8. Sibenik—Novigrad 15:4 i 15:3. Knin—Novigrad 15:2 i 15:9. Mandalina—Šibenik 15:1 i 15:11.

Usljed ovake igre Mandalina je postigla prvenstvo i dobila 6 bodova, ŠibeniK 4 boda a Knin 2.

Mandalinski su sokolovi nastupili s pouzdanjem i lakoćom. Istakli su se redom i disciplinom. Igra je tekla povezano i nadopunjala se proračunano, pa je gledaoce zadivila i postigla zasluženo odobravanje.

Igrači Sokolskog društva Mandalina nastupiće u Ljubljani na Saveznim takmicama u odbojci kao pretstavnici Sokolske župe Šibenik—Zadar.

Kotla *rakijska* sistema „Derey". — Prodaju se tri komada.

šibenskoj plemičkoj obitelji Draganić-Vrančić (Vrancio), a godine 1797 prenesena su u Beč u državni arhiv, gdje se i danas nalaze.

Poznati humanista bio je nadbiskupov sinovac Faust Vrančić, titularni biskup, filozof, poliglota, matematičar i tehničar, koji je dao djelo „Machinae novae", a koji je umro 1617 godine i pokopan u fratarskom samostanu u selu Prviću pokraj Šibenika. Osim ovih humanista, još spominje Petra Divnića, pjesnika, Dinka Zavorovića povjesničara, Frana Divnića, Tonka Mrnavića i Barakovića.

Likovna je umetnost i arhitektura XV. vijeka u Sibeniku upravo cvala. Ove umjetnosti poprimaju u Šibeniku grandiozne razmjere paralelno sa gradnjom šibenske katedrale koju je započeo, prema profesoru dru Kolendiću, firentinski graditelj Francesco di Giacomo. Ovaj je umjetnik radio na katedrali i nekim drugim objektima u Sibeniku 10 godina, kada je od njega preuzeo daljnju izgradnju katedrale glasoviti Juraj Matejev (Giorgio da Sebenico, Georgius Matthaei Dalmaticus, Giorgio Orsini), koji je došao iz Mletaka oko 1440 godine. Sa graditeljem Jurjem počinje nova sjajna era u umjetničkom životu Sibenika. On je izvršio najznačajnije radove na katedrali i u Šibeniku osnovao svoju umjetničku školu, koja se je afirmirala mnogim arhitektonskim i umjetničkim djelima po Dalmaciji (Rab, Pag, Trogir, Split, Dubrovnik) i u Italiji (Ancona, Rimini). Veliki pretstavnik renesanse, majstor Juraj, u sjajnoj formi aplicirao je sva njena divna obilježja na šibensku katedralu i mnoge druge radove po Dalmaciji uz vrlo snažnu ličnu notu.

Nakon smrti Giorgia da Sebenico, koji je umro u svojoj vlastitoj kući u Sibeniku 1479 g., naslijedio ga je isto tako velik umjetnik Nicolo Fiorentino, koji je crkvu izvana sasvim pokrio i sagradio kupolu prema zamisli svoga prethodnika Jurja. Osim ove dvojice markantnih umjetnika i graditelja, ističu se njihovi vrsni učenici Juraj Matičević, Ivan Pribislavić, kojega je učitelj Juraj upotrebljavao na najfinije skulpture, Djuro Tripković, Petar Dražković i drugi. Dakle, sve domaća djeca, koja su po Sibeniku izgradila sve manje arhitekturne i skulpturne radnje.

Pored katedrale u ovoj eri izvedeni su u Sibeniku ovi značajni radovi: gradska vijećnica u stilu čiste renesanse, stube sv. Ivana koje se ističu prekrasnom balustradom, a koje su izradili Ivan Pribislavić i Nikola Fiorentinac, biskupova i kneževa palača, divan basreljef u dvorištu Nove crkve, koji pretstavlja Kristovo polaganje u grob. Izradio ga je Nikola Fiorentinac 1470 g.

U ovo doba Sibenik je dao neke poznate slikare i rezbare. Tako Jurja Čulinovića—Schiavone a (rodjen u Skradinu 1435), Andriju Medulića (rodjen u Sibeniku 152v), Martina Kolunića Rotu, glasovitog bakroreska (rodjen u Sibeniku 1522), i bakroresca Nadu Bonifacia, te zlatara umjetnika Orania Fortena (rodj. u Sibeniku oko 1586 g.)

Na kraju ovog vanredno lijepog prikaza, pok. direktor Ježina citira povjesničara Venturia, koji kaže: da je koncem XV. i početkom XVI. vijeka u Sibeniku postojala vrlo uvažena umjetnička škola, i da se je upliv te škole odrazio u arhitekturama Trogira, Splita, Dubrovnika i Ancone. Ovo zlatno doba šibenske umjetnosti i literature iščezava već koncem XVI vijeka, kada je grad počeo da trpi od navala i opsada turskih i kasnije skoro bio potpuno uništen kugom 1649, kako to opisuje u napred pomenutom članku dr Jelka Perić.

Kako se iz svega ovoga vidi, ovogodišnja sveska „Magazina Sjeverne Dalmacije" obiluje lijepim i zanimivim gradivom. Može se kazati da ovako sabran materijal u jednoj godišnjoj publikaciji popunjava veliku prazninu, koja se davno osjećala u kulturnom životu ovih naših krajeva. Godišnjak je lijepo tehnički opremljen i štampan na dobrom papiru, pa ga preporučamo svima onima, koji se interesuju prilikama i dogadjima iz prošlosti i sadašnjosti Sjeverne Dalmacije. Pisci i izdavač ove publikacije pokrenuli su jedan koristan posao, pa im na tomu moramo biti iz sveg srca blagodarni.

Knjiga se može nabaviti kod izdavača gosp. Vladana Desnice u Splitu i u knjižari Filipa Babića u Šibeniku, uz cjenu od dinara 30,- broširano.

M. Ž-ić.

Budite pretplatnici „Tribune"

Štampa i vlasništvo: Odlik, Graf. Zavod Tisk. E. VITALIANI I SIN — Sibenik. Odgov. urednik, Mamilkar Vitaliani